

sende Pigningen til Skattecommissairen, og denne kan da efter sit Skjøn udsætte paa Pigningen, hvad han vil; han kan endog saa sige, at den skal omgjøres. Naar saa Pigningscommissjonen ikke finder at kunne foretage de Forandringer, som han forlanger, saa sendes Pigningen igjen til Regjeringscommissairen, og saa kan han, om han vil, omgjøre hele Pigningen. Nu er det jo dog vist, at en Regjeringscommissair umuligt kan kjende Forholdene. Naturligvis kan der være brugt en saa unaturlig Fremgangsmaade, at Regjeringscommissairen kan sige til sig selv, at det er urigtigt; men, naar Pigningen er affattet med nogenlunde Nøiemelighed, kan han ikke indlade sig paa at bedømme den, og hvorfor? Fordi han ikke kjender Folks Indtægter. Nei, en Rabomand kan kjende sin Nabes Indtægter nogenlunde, og overhovedet kunne Mand i samme Commune nogenlunde kjende hinandens Indtægter; men den Fremmede kan ikke bedømme Beboernes Indtægter. Det er derfor ogsaa forekommet mig forunderligt, at netop Landinspecteurer og Landvæsencommissairer skulle være Medlemmer af Overstattecommissjonen. Hensigten dermed seer jeg tydeligt, ibet det jo er den, at de skulle foretage Taxationer; men nu er det dog vistnok Alle bekjendt, at en Taxation over en Eiendom ingenlunde kan gødtgjøres, hvilke Indtægter den nuværende Besidder kan udbringe af den. Vi maae jo nemlig holde fast, at det ikke her kommer an paa, hvad en Eiendom kan udbringe i en dygtig Mand's Hænder, men derimod paa, hvilken Indtægt Eiendommen bringer den Mand, som besidder den; gaae vi ud over dette, komme vi ind paa det Urimeelige. Dette er imidlertid Noget, som en fremmed Mand ikke kan have mindste Begreb om. Naar vi nu see, at Regjeringscommissjonen, for ikke at tale om Overstattecommissjonen, er fremmed for Communen, og vi saa ville forudsætte, at de gribe ind og bruge den Magt, de have ifølge Loven, saa siger jeg: saa gaae vi Communens Repræsentation for nær. Vi gaae de communale Institutioner for nær ved at paahyde, at de ved Udførelsen af et Hverv i Communen skulle have andre Overautoriteter end de sædvanlige. Dette er en saadan Forandring, at jeg troer, vi maae

være meget betænkelige ved at gaae ind derpaa. Jeg skal give den anden Gruppe af Udvalget Ret i, at det meget vel kan være nødvendigt, naar vi skulde have et Procentstystem, da at have Folk, som skulde paasee, at Indtægten kommer frem. Men skulle vi indføre et Procentstystem, og forudsætte vi, at vi ved et saadant ikke kunne faae Indtægten frem, undtagen naar vi have et saadant Apparat, da maae vi virkelig fritage Communalbestyrelserne for at udføre et Hverv, som de efter Loven dog ingen Magt eller Mynndighed have over. Det vilde efter min Mening være aldeles utaaleligt, og vi skulle vistnok vogte os for at gjøre det mere besværligt at være Communens Repræsentanter end høist nødvendigt. Det kan være besværligt nok for dem at udføre de specielle Hverv, som ene og alene vedkomme Communen, men at paalægge dem at være Skatteopkrævere til Staten, er efter min Mening aldeles feilagtigt.

Det staaer altsaa som Nummer Eet for mig, at vi maae vogte os for at gaae Communalbestyrelserne for nær; det Andet, som dernæst falder i Sinene, er den uhyre Beforsning, som et saadant Mastineri vil medføre. Vi kunne opstille Beregninger, men vi kunne dog ikke have noget rigtigt Begreb om, hvorvidt de ville slaae til. Fra Skatteligningen begynder og til den er færdig, gaae adskillige Maaneder, og i al den Tid skulle disse forskjellige Commissairer være i Virksomhed og have daglige Diæter og Befordringsudgifter, men Udgifterne dertil kunne paa ingen Maade iforveien beregnes. — Jeg glemte før at omtale, at det ogsaa forekommer mig, at vi ved Procentstystemet, som det her er foreslaaet, gaae den Skattepligtige for nær. Vi maae jo erindre, at efter Forslaget, som det her foreligger, kommer Skatteligningen ikke til Beboernes Estersyn, førend den har været til Skattecommissjonen; Skattecommissairen og Pigningscommissjonen skulle være enige om den, førend den kommer frem til Beboernes Estersyn. Hvis nu det Tilfælde indtræffer, at Skattecommissairen er Den, der sætter Pigningen, saa have Beboerne ikke Appel til Andre end til Overstattecommissjonen, og i saa Fald vil det da ikke gaae som ved den sædvanlige